

Min tid som Akvarist

Af René Krogh
Aalborg Akvarieforening

Da jeg nu har været medlem af klubben i ½ år, synes jeg det er på plads at skrive lidt om min hobby. Specielt da jeg bruger en del til sammen med Claus Holm, der hele tiden fabler om de manglende artikler til bladet, føler jeg mig nu presset til at slippe af med lidt dårlig samvittighed. Så jeg vil benytte lejligheden til at fortælle, hvordan jeg kom i gang, og hvad det gennem tiden har ført med sig.

Det hele startede da vi besøgte en af min fars kollegaer, der havde et indbygget akvarie. Da min far så min fascination af dette, købte han et 40 liters akvarie af vores nabo. Akvariet var ikke noget særligt, der var ikke engang varmelegeme, og filteret bestod af et luftdrevet hjørnefilter med filtervat og noget alt for gammelt aktivt kul. Det blev til en slørhale, en sugemalle, en scalare og nogle gubbyer

4-5 år senere tog hobbyen lidt fart på efter kammeraterne også havde fået øjnene op for akvariestikken. Der gik nu ikke længe før jeg havde 2 stk. 160 liters akvarier på mit lille værelse. Foruden de fisk vi købte hos dyrehandleren, blev der byttet ivrigt mellem os, og der blev også hentet mange fisk hos Bent Nielsen (gammelt medlem af foreningen). Bent som mange af de gamle i klubben sikkert kender, tog os med til møderne i Aalborg Akvarie Klub, der dengang hørte hjemme på Filstedvejen skole. I denne periode var det mest syd og mellem amerikanske cichlider, der havde vores interesse. Ja jeg har opdrættet og opfodret mange zebra cichlider, for så at finde ud af, at de stort set var værdiløse når de skulle afhændes til en

akvariehandler.

Jeg fik så på et tidspunkt mulighed for at købe en trio af den hvidbandede tropheus duboisi, hvilket var mit første bekendtskab med Tanganyika cichlider. Fiskene var hammerdyre i forhold til min indkomst ved at uddele reklamer om søndagen, men de var alle pengene værd, og blev passet og plejet efter alle kunstens regler. Dvs. at på det tidspunkt var det ikke kendt at tropheus har sarte maver mht. til alt andet en alger. Så de fik hovedsageligt Tetra Min, evt. med lidt tilskud af frostfoder. Fiskene der ikke har kendskab til nutidens litteratur, stortrivedes på det foder, der i dag er bandlyst, og kvitterede endda med et kuld unger.

Så kom skæbnens weekend. Aalborg Akvarie Forening skulle have udstilling. Akvariet blev pillet ned, og afhentet af en varevogn. Jeg tappede 20 liter vand af i dunke, så de der var lidt gammelt vand at starte på. Der var dog ikke noget der havde taget højde for at der i udstillings lokalerne var en varmt vands beholder, og der derfor kun var varmt vand til de første 10 akvarier. Så jeg måtte fylde de med iskold vand. Der blev smidt et varmelegeme i akvariet, men det hjalp som en skrædder i helvede, og snart kunne jeg se at fiskene meget gerne ville ud af posen med begrænset ilt. Jeg måtte vælge mellem pest eller kolera, og smed derfor fiskene op i det nu meget lidt opvarmede vand. Efter weekenden havde jeg mistet en hun og samtlige unger. Så blev jeg da den erfaring

klogere. Behøver jeg at nævne, at akvariet selvfølgelig var dekoreret med lavasten, som var datidens trend.

I de senere år, gik fritiden mere med at drikke øl og jagte piger og selvfølgelig at tage en uddannelse når jeg kunne afse lidt tid fra de førnævnte pligter. Akvariestikken blev i disse år derfor nedprioriteret, og jeg husker ikke meget af hvad jeg havde i akvariet i de korte perioder det var opstillet.

I år 2000 købte vi så et hus med kælder. Endelig fik jeg nu mulighed for at genoptage den hobby, der som ung har givet mig mange hyggelige stunder. Jeg havde stadig et 325 liters akvarie til at stå på loftet hos mine forældre. Jeg fik hurtigt hentet akvariet ned fra loftet og støvet det af. Endnu inden vi fik huset, var jeg på rundtur hos de lokale dyrehandlere. Valget faldt hurtigt på Tanganyika cichliden, og da jeg stødte på en flok unger af *C. frontosa* hos Carsten Dyrehandel var jeg solgt, de blev reserveret, så jeg kunne afhente dem en måned senere. Vi fik huset, og som noget af det første blev akvariet sat op i kælderen, så det kunne nå at stå lidt tid inden jeg skulle hente mine fisk.

Der gik dog ikke en uge, inden det kriblede så meget i fingrene, at jeg måtte hente mine nye fisk. De faldt dog hurtigt til rette i deres nye element, og jeg skulle nu have fat i nogle lege-kammerater til dem. På dette tidspunkt huskede jeg blot Calles dyrerige som et slags supermarked, og havde ikke lyst til at købe mine fisk der. Så byen blev kørt tynd for at finde andre Tanganyika cichliden, hvilket faktisk er en stor opgave hos de øvrige dyrehandlere i Aalborg.

Der gik ikke lang tid inden akvariet blev for lille, og jeg bestilte et nyt 600 liters akvarie. På daværende tidspunkt var Carsten lige begyndt at forhandle Pangea baggrunde, til uhørt lave priser i forhold til hvad der ellers var på markedet. Sådant kom selvfølgelig også med på bestillingssedlen. Jeg kunne ikke få et møbel til det akvariemål jeg havde bestilt, så jeg måtte selv i gang med en lim, sav og høvl, og fik flækket noget sammen, som jeg følte mig tryk ved at placere en mindre person bil på.

Jeg fandt senere ud af at der er nogle kompetente folk hos Calle's, der ved noget om Tanganyika cichliden, hvilket var mit held, da man uden Calle ikke kommer langt med Tanganyika cichliden i Aalborg.

Så i de senere år, har jeg lagt mange penge derude, og prøvet at holde mange af arterne fra søen, og har endda haft held til at opdrætte de fleste af dem jeg har haft bekendtskab med. Jeg søgte nu nye udfordringer, og ville igen give mig i

kast med at holde tropheus, og bestilte derfor 30 stk. tropheus sp. ikola kaiser, der efter min mening er den flotteste af dem alle. Fiskene har jeg endnu, og nyder dem hver dag, når jeg kommer hjem fra arbejde. Jeg har mistet en del af dem pga. flagellater, men har så suppleret op med tropheus murago, og tropheus sp. red chimba, der alle nyder selskab af 4 *O.ventralis* og et ukendt antal sneglehus cichliden.

Nå jo, mit 325 liters akvarie blev opsat igen. Jeg skulle jo have opfodrings plads til mit yngel, hvilket min kone protesterede en del imod. Det er nu også blevet fast inventar i kælderen sammen med et 85 liters, der lige kunne blive plads til under mit 600 liters akvarie.

I sommers mødte jeg så Claus, der lavede lidt lobby arbejde, for at jeg igen skulle melde mig ind i klubben, efter min pause på ca. 15 år. Det har været en fornøjelse at møde jer alle, som deler den interesse, jeg ikke har kunnet få min kone til at se de spændende i. Med Claus som Tanganyika mand, har vi nu brugt mange aften og natte timer på at diskutere og studere akvariehobbyen, selvfølgelig med speciale i fisk fra den helt rigtige sø i Østafrika.

Som mange andre akvarister vil jeg gerne have flere akvarier, og drømmer nu om en opvarmet garage, med en god stor akvarie reol, hvor jeg vil kunne få lejlighed til at studere mange flere arter fra søen. Men det må nok vente til mit homo sapiens yngel, er klar til at forlade reden.